

Káosz, rend, látvány

A kaosztudomány ismertetésének lehetősége IKT-eszközökkel a középiskolai oktatás keretében

A kaotikus mozgások mögött felfedezhető rend tanulmányozása nemcsak az eddig előrejelezhetetlennek tartott folyamatok pontosabb modellezéséhez és a szabálytalannak tűnő természeti formavilág leírásához segít hozzá, hanem esztétikai élményt is nyújt kutatóinak, és hozzájárul a diákok újfajta geometriai szemléletének kialakításához is.

Mi a káosz?

Ha kiülünk egy Duna-parti teraszra, a víz örvényeit, az utazó felhőket, a kávéban elkeveredő tejszínt vagy a cigaretta füstjét szemléljük, rádöbbenünk arra, hogy a minket körülvevő mozgások igen kis hányada esik a tanult mozgásfajták körébe. Középiskolai fizikai ismereteinkkel épphogy leírható egy alma szabadesése, de a madártollak vagy a falevelek libegő hullása már jócskán meghaladja a lehetőségeinket.

Az informatika fejlődése lehetővé tette, hogy mind pontosabban modellezhetőek és így tanulmányozhatóak legyenek az eddig szabálytalannak és előrejelezhetetlennek tartott folyamatok. A szabálytalanság mögött felfedezhető a rend, és egyre többet tudunk mondani ezekről a kaotikusnak nevezett jelenségekről.

De mi is a káosz? A hétköznapi szóhasználatban a káosz egyrészt térbeli rendezetlenséget, másrészt összevisszaságot, zűrzavart, fejetlenséget jelent. A modern tudomány szóhasználatában azonban a káosz a mozgás egy fajtája, melynek az iskolában tanult mozgásokhoz képest szokatlan tulajdonságokkal rendelkezik.

Kaotikus folyamatokkal szinte minden természeti jelenség során találkozhatunk: nemcsak olyan fizikai folyamatokban, mint a viharos tengerben áramló folyadékrétegek keveredése (Neufeld, 2003), hanem az állati populációkban – például egy ragadozó és lehetséges zsákmánya létszámának változása – (Domokos, 2002), az óceáni plankton térbeli és időbeli változásában (Scheuring, 2002), oszcilláló kémiai reakciókban (Gáspár, 2002), a szív működés ingadozásaiban, szennyeződések terjedésekor, és az elmélet alkalmazása megkezdődött a társadalomtudományokban (Fokasz, 2003) is, ám bár legtöbbször csak az allegória szintjén.

A káosz megértéséhez vizsgáljuk az alábbi példákat a mechanika területéről (Tél és Gruiz, 2002), amelyeket középiskolai fizikaoktatás keretében is lehetne ismertetni, kísérletek, illetve számítógépes szimuláció segítségével, részben tanítási órán, részben szakción (Szatmári-Bajkó, 2006). Ezeket keresztül megismerhetjük a kaotikus mozgás legfontosabb jellemzőit:

- szabálytalan;
- előrejelezhetetlen, azaz a kezdeti feltételekre érzékeny;
- a rend, a pontos geometriai szerkezet: fraktálszerkezet megjelenése.

A káosz megismerése újfajta geometriai szemléletet ad, szokatlan, érdekes esztétikai élményt nyújt. Gazdag ötlettárat jelenthet a számítógépes grafika tanításakor, a kaotikus mozgásformák ábrázolása számtalan érdekes formát és szerkezetet rejt. Egyes példákra visszatérünk a kaotikus mozgásokat szimuláló számítógépes program bemutatásakor.

Rezgetett inga

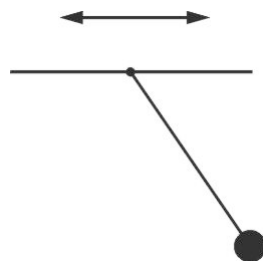
A középiskolából ismert fonálinga (matematikai inga) felfüggesztési pontját vízszintes síkban periodikusan mozgatjuk, így kapjuk a rezgetett ingát (1. ábra).

A lengés a súrlódás vagy a közegellenállás miatt gerjesztés hiányában leállna. A felfüggesztési pontot vízszintesen, időben periodikusan mozgatjuk, így gerjesztjük az ingát, hogy a mozgás állandósuljon. Ez a periodikus mozgás az oka annak, hogy a mozgás kaotikussá válhat. A 2. ábra az inga tömegpontjának mozgását mutatja a függőleges síkban.

A mozgást tetszőleges hosszú ideig követve sem találunk semmilyen szabályosságot. A kaotikus mozgás egyik jellemzője, hogy szabálytalan.

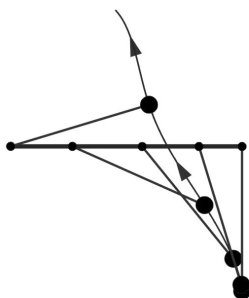
A 2. b) ábrán láthatjuk, hogy az inga többször átfordul.

Az az állapot, amikor éppen „fejjel lefelé” van, különösen határozatlan, instabil állapot. Ha két közeli kezdőpontból indítjuk az ingát, a két mozgás pályája csak addig marad közel egymáshoz, amíg egy ilyen „fejjel lefelé” állapotban szét nem válik. Az egyik esetben továbbfordul, a másik esetben az eredeti forgásával ellenkező irányba fordul. (3. ábra) (Ez a „fejjel lefelé” állapot annyira instabil, mint a hegyére állított ceruza helyzete.) Érzékelhető, hogy a mozgás nagyon sok instabil állapoton vezet keresztül. Ebből adódik a mozgás egy másik jellemzője: két igen kevésbé eltérő kezdőfeltétel mellett a pályák már rövid idő múlva is nagyon eltérnek egymástól; a kaotikus mozgás előrejelezhetetlen, a mozgás érzékeny a kezdőfeltételekre.

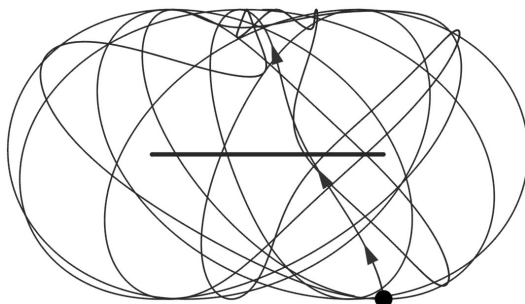


1. ábra. Rezgetett inga: az ingát felfüggesztési pontja vízszintes síkbeli periodikus mozgásával gerjesztjük

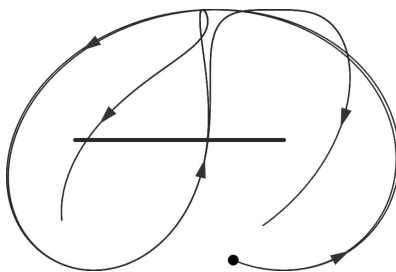
a)



b)

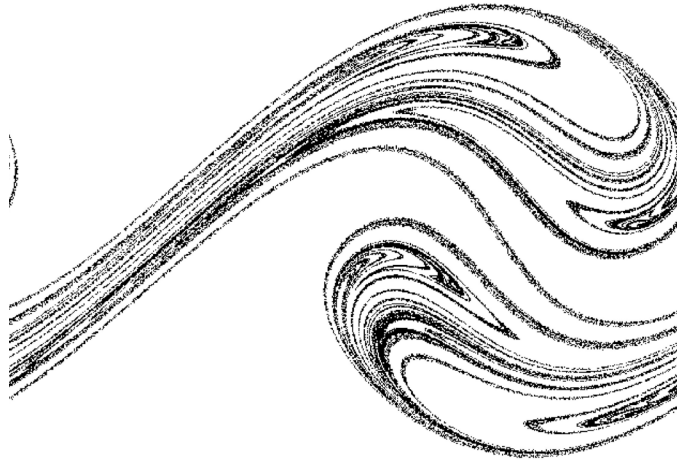


2. ábra. Egy periodikusan mozgatott felfüggesztésű inga mozgása: a) Az indítás utáni pár pillanatban berajzoljuk az ingát is. b) Az inga végpontjának pályáját látjuk hosszabb ideig függőleges síkban: az inga mozgása szabálytalan, gyakori átfordulásokkal



3. ábra. Két közeli helyzetből induló rezgetett inga pályájának szétválása egy instabil („fejjel lefelé”) állapot közelében. A nyilak jelzik az inga tömegpontjának elmozdulási irányát

Említettük, hogy a szabálytalanság mögött felfedezhető a rend. Ezt úgy tehetjük láthatóvá, hogy a mozgást nem folytonosan követjük, hanem azonos időközönként „mintát veszünk” belőle. A 4. ábrán elénk táruló érdekes szerkezetet úgy kapjuk, hogy szabályos időközönként (a gerjesztési periódusidő egész számú többszöröseinek megfelelő időpontokban) megadjuk a mozgás hely- és sebességkoordinátáit, majd ezeket több ezer (nagyon sok) perióduson keresztül egy síkon ábrázoljuk.



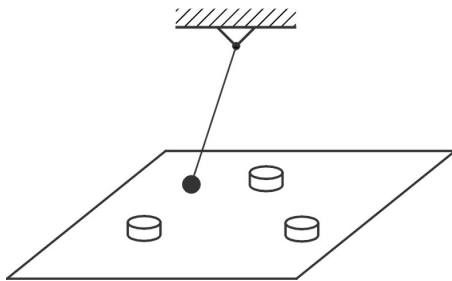
4. ábra. A rezgetett inga mozgásának képe a hely-sebesség ábrázolásban, szabályos időközönként vett mintákon

A szép, megkapó ábra szálas, fonalas szerkezetű; ez mutatja, hogy a káoszhoz sajátos szerkezet tartozik. Ez a mintázat eltér a megszokott síkgeometriai alakzatokétól, jóval bonyolultabb: fraktál a neve. Láthatjuk, hogy a kaotikus mozgás végtelenszer bonyolultabb, mint a periodikus, hiszen a 4. ábrán a periodikus mozgásnak egyetlen pont felelne meg.

A 4. ábrán látható fraktálszerkezetű objektumot kaotikus attraktornak nevezzük, hiszen bármilyen kezdőfeltétlől is indul a rendszer, hosszú idő eltelte után ehhez a vonzó objektumhoz, attraktorhoz tart, és a mozgás szabálytalan, kaotikus. Érdekes, sajátos szerkezete miatt különös attraktornak is szokás nevezni.

A kultúránkban más oldalról, a káosztól függetlenül is jelen vannak a fraktálok. A közismert Mandelbrot-halmaznak már kultusza van, az interneten honlapok tömkelegét találni a témában. A kaotikus attraktor itt is fraktálszerkezetű, de „fraktálsága” más jellegű.

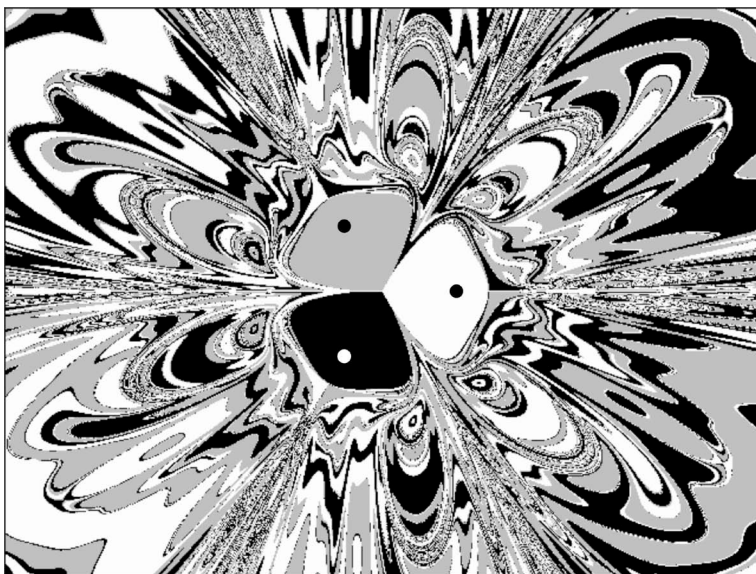
Mágneses inga



5. ábra. A mágneses inga

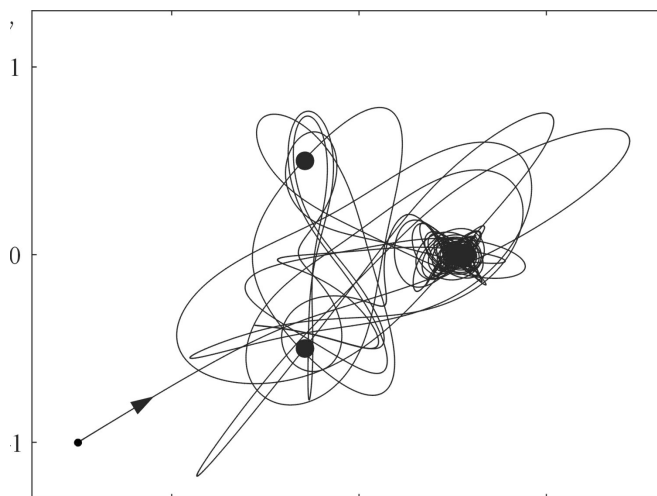
Ha a középiskolából ismert fonálingánkat mágneses testből készítjük, és az asztalon mágneseket helyezünk el, amelyek fölött mozoghat az inga teste, máris kész a mágneses ingánk, amelynek segítségével a káosz egy másik arculatát ismerhetjük meg. Vegyünk három mágneset, és helyezzük el őket egy szabályos háromszög csúcsain (5. ábra). Ha az inga és a mágnesek között vonzóerő hat, az inga bármelyik mágnes közelében megállhat, tehát a rendszerben három vonzó objektum, attraktor létezik.

A három attraktorhoz egy-egy színt rendelünk, és kiszínezzük az egész síkot aszerint, hogy a sík adott pontja felett elengedve a mágneses inga testét, melyik mágnes fölött, azaz milyen színű attraktornál állapodik meg. Az azonos színű területek egy vonzási tartományt képeznek. Figyeljük meg az így kapott 6. ábrát: a vonzási tartományok határai bonyolultan összeszövődnek, ezek a határok is szálas szerkezetet mutatnak, az attraktorok fraktál vonzási tartománnyal rendelkeznek.



6. ábra. A mágneses inga három mágnesének vonzási tartományai. A sík egyes pontjaihoz aszerint rendelünk színeket, hogy a fölöttük elengedett inga melyik mágnesnél áll meg

Ha a mágneses ingát a fraktál vonzási határ közeléből indítjuk, a mozgás hosszú ideig kaotikus, szabálytalan (7. ábra).

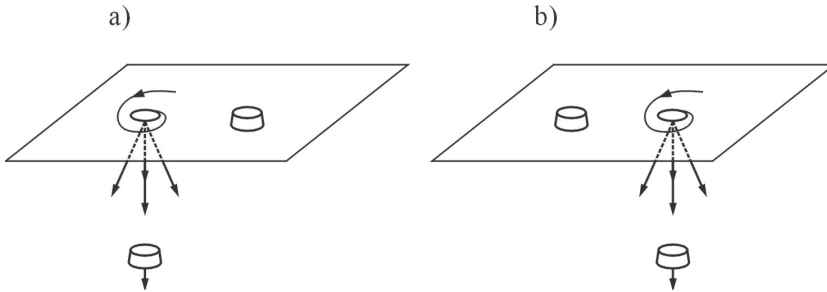


7. ábra. A mágneses ingatest mozgása felülnézetből: a mozgás hosszú ideig szabálytalan

Szennyeződések sodródása

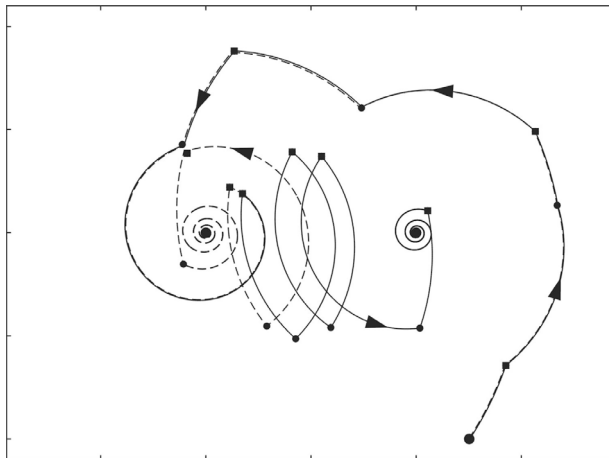
Kaotikus mozgás számos gyakorlati alkalmazással bíró jelenségben is előfordul. A kérdés környezetvédelmi jelentősége miatt mi egyet emelünk ki: a szennyeződések levegőben vagy vízben (áramló közegekben) való terjedését.

Építsünk fel egy kétleflyós modellt, időbe periodikus áramlással: egy kétleflyós kádban (széles, lapos edény) a két leflyót felváltva működtetjük, egy-egy fél periódus ideig az egyiket, majd a másikat (8. ábra). Kíváncsiak vagyunk, hogyan mozog egy szennyeződés, például egy festékrészecske.



8. ábra. A kétleflyós kád: egy széles, lapos edényben a felváltva nyitva tartott leflyók kaotikus sodródást okoznak

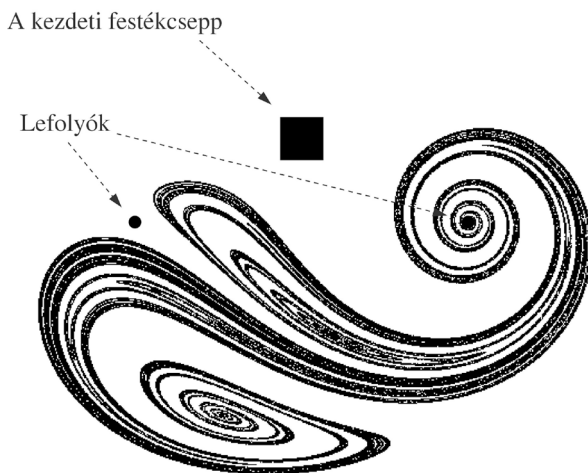
Követve a részecske pályáját, látjuk, hogy a kaotikusság eredete példánkban az, hogy ha az egyik leflyó felé tartó részecske fél periódusidő alatt nem éri el a leflyót, akkor a másik felé kezd mozogni, de megtörténhetik, hogy azt sem éri el a következő fél periódusidőben és így tovább. Így hosszú ideig is eltarthat, amíg kifolyik az edényből. A közelről induló festékrészecskék különböző leflyókon hagyhatják el a kádat, közben bonyolult pályát írhatnak le (9. ábra).



9. ábra. Két közelről induló festékrészecske pályája kétleflyós kádban (egyiket folytonos, másikat szaggatott vonallal jelöltük). A fekete pontok a bal oldali leflyó nyitási pillanataihoz tartozó helyzetek, a négyzetek a jobb oldali leflyó nyitási pillanatait jelölik

Egy festékcsepp vagy szennyezécsepp mozgásának követése nagyon érdekes és fontos a szennyeződések terjedésének vizsgálata szempontjából. Meglepő, hogy a csepp

kezdeti alakját nagyon rövid idő alatt elveszíti úgy, hogy minden egyes részecske kaotikus mozgása mellett jól definiált szálak szerkezetet, fraktálarakzatot rajzol ki (10. ábra).



10. ábra. Egy festékcsepp kezdeti és 5 periódus utáni alakja a kétleflyós kádban

A szennyeződések szálak alakzatokban történő terjedése jól megfigyelhető számos jelenségben: az utcai olajfoltok mintázatai, a kémiai szennyeződések légköri szétterjedése, festékek keveredése folyadékokban vagy akár a tej keveredése a kávéban. Ebből a szálak szerkezetből egyértelműen következik a szennyező elemek kaotikus mozgása.

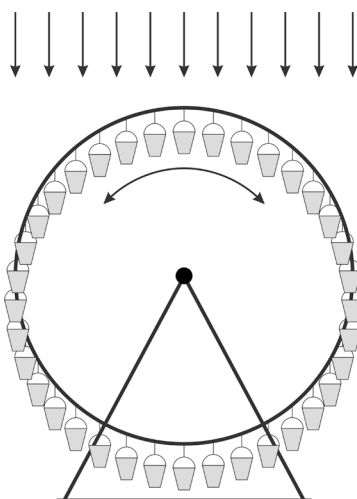
Vízikerék

A vízikerék egy szimmetrikus elrendezésű, egyszerű rendszer, ahol a kaotikus mozgás nem időbeli periodikus külső hatás, hanem energiabetáplálási folyamat következménye.

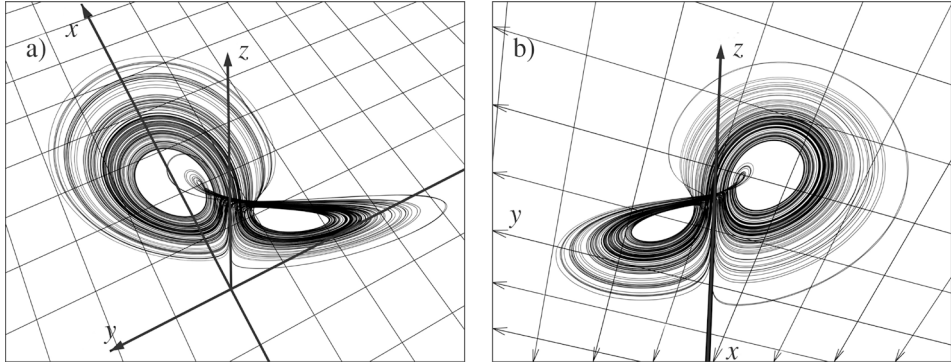
Kör alakban szimmetrikusan vödöröket rögzítünk egy kerékre, a kerék középpontját egy tengelyre erősítjük. A mindkét irányban szabadon elfordulni képes kerékre folyamatosan esik az eső, valamennyi víz folyamatosan távozik a vödörökből (11. ábra).

Ebben az esetben a kaotikus attraktorunk háromdimenziós lesz, és alakja egy pillangó szárnyait idézi (12. ábra).

A pillangó szárnyai kapcsán a kaoszelméletben nagyon könnyen asszociálunk Gleicknek a kaoszról írt népszerűsítő könyve (1999) révén világhírre szert tett pillangóeffektus kifejezésre. A szóhasználat a kezdeti feltételekre való érzékenységre utal, ugyanakkor a megtévesztés veszélyét is rejti (Tél és Gruiz, 2002, 201.).



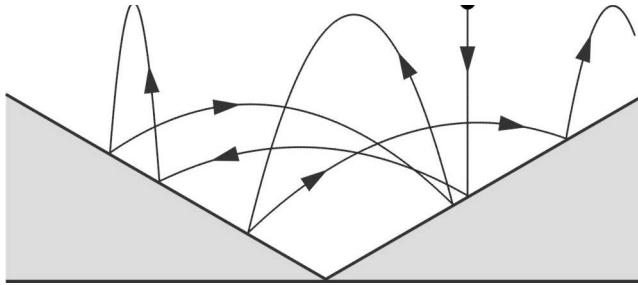
11. ábra. A vízikerék. Egy kerékre alul kilyukasztott vödöröket rögzítünk szimmetrikusan, a kerék középpontja egy tengelyre van felfüggesztve, melyekre folyamatosan hull az eső. A kerék mindkét irányban szabadon elfordulhat



12. ábra. A vízikerék attraktorának két térbeli nézete: a) felülről; b) alulról

Két lejtő között pattogó labda

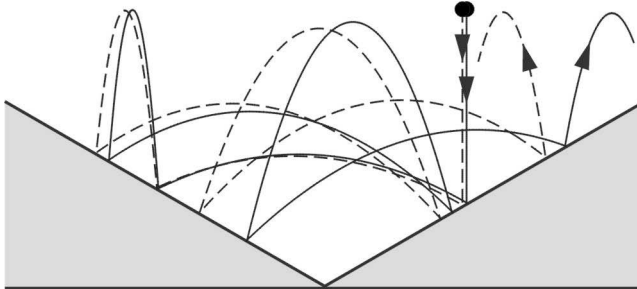
A kaotikus mozgást mutató rendszerek közül az egyik legegyszerűbb a két szemben álló szimmetrikus lejtőn pattogó rugalmas labda (13. ábra).



13. ábra. Két szemben álló lejtőn tökéletesen rugalmasan pattogó labda (a lejtők dőlésszöge azonos)

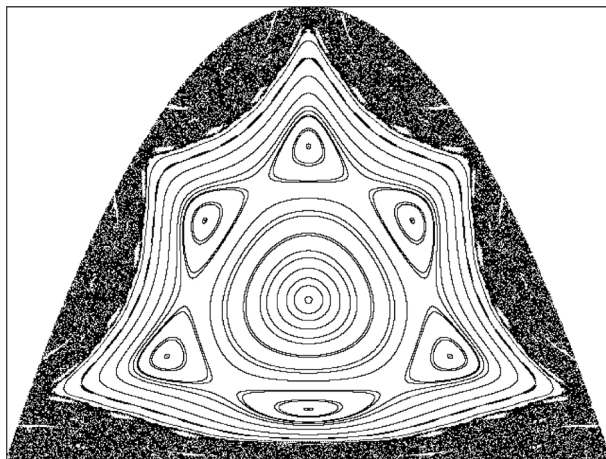
A mozgást tetszőlegesen hosszú ideig végigkövetve sem találunk semmilyen szabályosságot. A kaotikus mozgás abból adódik, hogy a másik lejtőre való átpattanás után a labda nem oda jut vissza, ahonnan jött. Így állandóan új helyzetekkel találjuk szembe magunkat. Az iskolában is nagyon könnyen bemutatható ez a kaotikus mozgásforma.

Ha a kettős lejtő fölött közel azonos kezdőhelyzetből ejtjük le a labdát, a pályák jól láthatóan hamar eltávolodnak egymástól. A kis kezdeti különbségek erősen megnövekednek: a kaotikus mozgás érzékeny a kezdőfeltételekre, és ezért előrejelezhetetlen (14. ábra).



14. ábra. A kettős lejtő fölött közel azonos helyzetből leejtett labdák pályája hamar szétválik: a mozgás érzékeny a kezdőfeltételekre (a folytonos vonal megegyezik a 13. ábrán lévővel)

Ha a lehetséges mozgások összességéről áttekinthető képet szeretnénk kapni, érdemes egy fajta mintavételezést alkalmazni. Itt a mintavételezés az eddigiektől eltérő lesz, mivel a rendszer jellemzői is eltérők: az n -edik ütközés pillanatában ábrázoljuk az elpattanási sebesség két komponensét a sík egy pontjaként (15. ábra). Így láthatóvá válik, hogy a káosz határozott struktúrával rendelkező bonyolult mozgás. Ez a struktúra is fraktálszerkezetet mutat, azonban most más az információtartalma, mint az eddig megismert példákban. A pöttyözött tartományok kaotikus mozgást jeleznek. Ezeket ellipsziszerű rajzolatok szakítják meg, melyekhez szabályos mozgás tartozik.



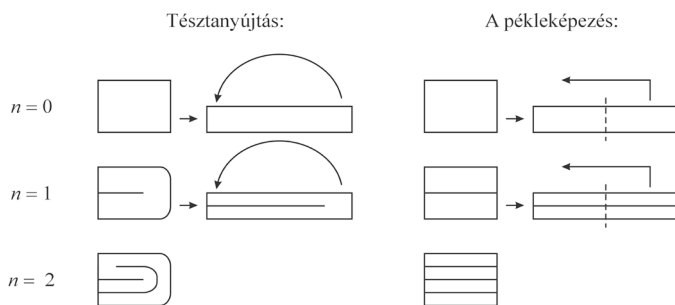
15. ábra. A kettős lejtőn pattogó golyó lehetséges mozgásainak képe adott összenergia mellett olyan ábrázolásban, ahol a vízszintes tengelyre az elpattanási sebesség u_n lejtővel párhuzamos komponensét, a függőlegesre pedig a lejtőre merőleges komponens z_n négyzetét mérjük fel

Tésztagyúrás (pékleképezés)

A leghétköznapibb konyhai tevékenységek is szolgálnak jó példával, ilyen a tésztagyúrás. Nagyanyáink és a pékek nem hiába hajtják össze és nyújtják a tésztát, hiszen ők már rég tudják azt, amit az utóbbi időben a tudomány is megfogalmazott, hogy a legjobb keveredést ez az algoritmus, a nyújtás-összehajtás adja.

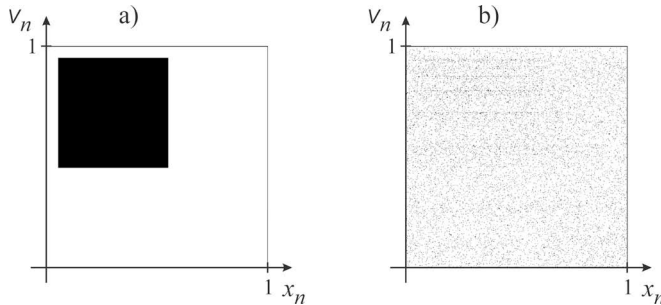
A levelesztésztá készítésekor az összenyomott és egyszer megnyújtott tésztát visszahajtjuk. Az így kialakult kétrétegű darabot ismét megnyújtjuk, majd visszahajtjuk, és mindezt ismételjük. A pékleképezés olyan nyújtási folyamat, amelyben a megnyújtott tésztadarabot nem visszahajtjuk, hanem két egyforma darabra vágjuk, melyeket azután egymásra tolunk (16. ábra).

A keveredés a leghatékonyabb akkor, ha kaotikus a folyamat



16. ábra. A hagyományos nyújtási folyamat rajza (a tésztát oldalnézetből ábrázoljuk) és a pékleképezésnek megfelelő nyújtási folyamat

(17. ábra) (például a turmixgépek, betonkavarók esetében hasznos és kívánatos emiatt a káosz).



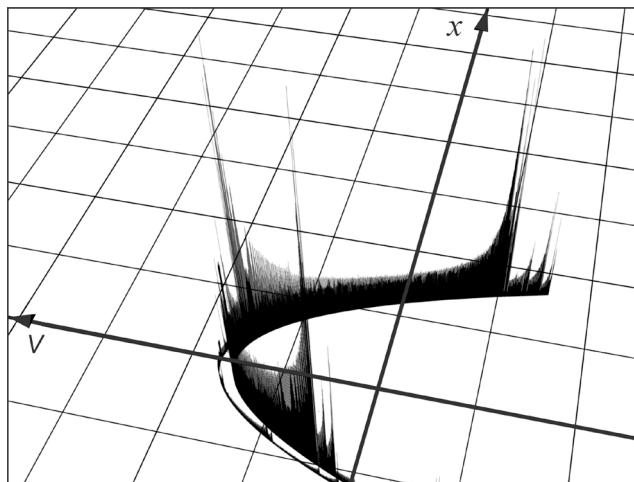
17. ábra. A téstagyúrás algoritmus n lépés után: a téstában egy adott anyag (például egy kocka vaj) homogénen elkeveredik

A két lejtő között pattogó labda esetében a 15. ábrán a széleken megfigyelhető csipkészerű, sötétebb, pöttyözött rész, amely a kaotikus mozgásnak felel meg, olyanszerű, mint a téstagyúrás pöttyfelhője, mivel hasonló típusú káoszlól beszélhetünk mindkét esetben.

A természetes eloszlás

Megismerkedtünk a kaotikus rendszerek három alapvető tulajdonságával: szabálytalanság, előrejelezhetetlenség (érzékenység a kezdeti feltételekre), pontos geometriai szerkezet, a fraktálszerkezet megjelenése. A három tulajdonság szintézisét s egyben általánosítását is adja a kaotikus attraktoron kialakuló úgynevezett természetes eloszlás. Mivel a kaotikus attraktoron a mozgás nagyon rövid időn belül már csak 100 százalék hibával írható le, a hosszú távú viselkedést csak úgy jellemezhetjük, ha megadjuk, hogy a test milyen valószínűséggel kerül az attraktoron egy adott pont közelébe. A természetes eloszlás a kaotikus rendszerek hosszú idejű jellemzésének egyetlen helyes eszköze.

A 18. ábra alapján képet alkothatunk a természetes eloszlásról.



18. ábra. Természetes eloszlás egy kaotikus attraktoron. A két dimenzióba fekvő fraktálszerkezetű attraktoron megjelenik egy erősen inhomogén eloszlás egy harmadik dimenzióban, melynek helyi maximumai a kaotikus attraktor leggyakrabban látogatott helyeit jelzik

Összefoglalásként: a káosz az egyszerű, kevés változóval leírható rendszerek olyan mozgása, melyet hosszú távon csak valószínűség-eloszlással lehet helyesen és tetszőleges pontossággal jellemezni.

A természetes eloszlás ábrái még rálicitálnak arra, amit az amúgy is gyönyörű látványt nyújtó kaotikus attraktor rajzolata ígér. A szokásos valószínűség-eloszlás a harang- vagy Gauss-eloszlás. Itt teljesen mással találkozunk, a természetes eloszlással. Ez a legmeglepőbb, leglátványosabb, amit a káosz produkál. Változatos asszociációkra ad teret – például antarktiszi hegyvidék –, kinek mit varázsol elő a fantáziája. A függvények világában megmutatkozó „fraktálsággal” van módunk találkozni itt. A természetes eloszlások ábrázolása nyújtotta esztétikai és grafikai élmény nem csak a diákokat keríti hatalmába.

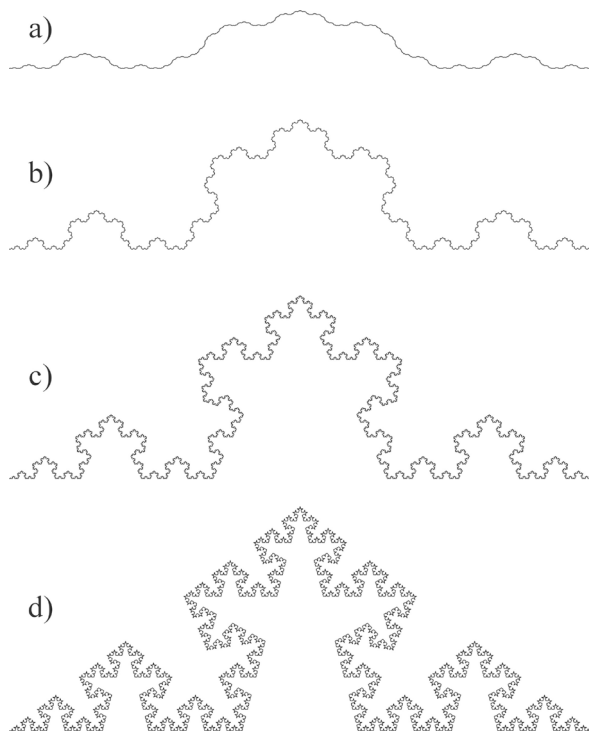
A káoszelmélet tanítása IKT-eszközökkel

Fraktálok

„...a maga egyenletei miatt csak az ipari formákat írják le? Ilyen eszközökkel Isten csak egy szekrényt tudott volna teremteni” – halljuk Tom Stoppard *Arkádia* című darabjában. Ma már a fraktálok segítségével nemcsak a szabályos, „euklideszi” formákat, hanem a természet formavilágát is le tudjuk írni: a felhők kacskaringós peremét, a hegyerincek vonalát, a hópehely formáját, a bokrok, fák és testünk ér- és nyirokrendszerének ágas-bogasságát, a fjordos partvonalakat. Amint nevük is sejteti, a fraktálok legfontosabb jellemzője, hogy tört dimenziójúak. Így például a hópehely dimenziója valahol az egy és a kettő közé esik: jobban kitölti a síkot, mint az egyenes szakaszok, de mégsem kétdimenziós, mint a sík, mivel nem tölti ki teljesen. A matematikai fraktálok közül a Koch-görbe dimenziója is ugyancsak egy és kettő közé esik (19. ábra).

Matematikai fraktálokat ismerhetünk meg Kecskés Lajos (2002) a Mandelbrot-halmaz „számtengerét” bemutató könyvében is. Már a fejezetek címei érzékelteik, mennyire csodálatos világba kalauzol bennünket a szerző: *Cseppben a tenger, Buboréklények, Óbőlnemzedékek, Örvénymorajlás, Tengertánc, Alvilág*. Ilyen élvezetes bemutatás elvárja a tanulókat is, megajándékozva őket a nem kis esztétikai élménnyel túl a felfedezés izgalmával és örömeivel.

Matematikai fraktálok végtelen variációját találjuk az interneten (például <http://www.mehmib.freemove.co.uk>). Talán az egyik legismertebb fraktálgeneráló program a Fractint (spanky.triumf.ca/www/fractint/fractint.html). A diákok nagy örömmel fedezik fel őket, és versengenek a szebbnél szebb



19. ábra. Különböző „rúcskösségű” Koch-görbék

látványt nyújtó képekért, animációkért, grafikai játéklehetőségekért. Ez újfajta geometriai szemlélet kialakulását segíti elő.

A fraktálok világa elvarázsolta a tanulókat. Ebben nagy szerepe volt a Mandelbrot- és Julia-halmazok tengeri csikóin és örvényein, sziget- és öbölvilágán túl annak a jóleső érzésnek is, hogy a természetben oly gyakran előforduló formákról – felhők, fák, hegyek – is tudtunk szólni a tudomány nyelven.

Szimulációs programok

A fizika éppen sokrétűsége miatt a modern oktatási eszközök alkalmazásának is talán legfontosabb terepe, így a tantárgy esetében az IKT legfontosabb alkalmazási lehetőségei a kísérletvezérlés, a számítógépes mérés és a méréskiértékelés mellett a számítógépes szimuláció (*Tasnádi, 2003*).

A kaotikus jelenségek játékos formában történő elsajátításához nagy segítséget nyújthatnak a szimulációs programok, különösen napjainkban, amikor a diákok a hagyományos tankönyvekkel szemben egyre inkább otthonosan mozognak a számítógépek és az internet világában. E programok használatakor a kezdőfeltételek és a paraméterek változtatása révén a diák a tananyag passzív befogadójából aktív szereplővé lép elő, ami nagyságrendekkel növeli a tanulás hatékonyságát (*Gruiz és Tél, 2005*).

A szimulációs programok aktív használatán túl a programozásban járatos tanulók maguk is elkészíthetnek – tanári útmutatással – egy-egy egyszerűbb szimulációs programot. Ez egyúttal nagyban segíti a diákok modellalkotási készségeinek fejlesztését is.

A Kaotikus mozgások szimulációs program bemutatása

A *Kaotikus mozgások* szimulációs programot (*Hóbor, Gruiz, Gálfi és Tél, 2001*) az Eötvös Loránd Tudományegyetem Elméleti Fizika Tanszékén készítették, kiindulópontul használva a Természettudományi Karon 1997-ben tartott *Nem lineáris fizika: káosz és fraktálok* tanár-továbbképzési tanfolyam résztvevői által készített programokat.

A program célja, hogy kaotikus mozgásokat szimuláljon, így téve lehetővé ezek tanulmányozását. E program használatakor a tanulónak módjában áll változtatni a kezdőfeltételeket és a paramétereket, ezáltal passzív befogadóból aktív szereplővé lesz.

A programot felhasználói füzet kíséri, amely egyrészt segít az installálásban, a működés megismerésében, tájékoztat a paraméterek beállítási lehetőségeiről, másrészt bemutatja, hogy mit tud a szoftver: a választható mozgási formákat, az ábrázolási módokat, ezek kiválasztásának módozatát. Ugyanakkor röviden ismerteti a választható mozgásokat. Ez mindegyik esetben tartalmazza a rendszer rövid leírását, a mozgásegyenletet, a mozgásegyenletben és a programban használt koordináták közötti megfeleltetéseket, a paraméterek, kezdeti feltételek programban szereplő beállításait, illetve a mozgás ábrázolásának sajátosságait.

A program DOS alatt fut. Elindítását követően felhasználóbarát, egyszerűen, könnyen kezelhető, segít a felhasználói füzet is. A címdaltal követően menüsorból választhatjuk ki, milyen irányban szeretnénk továbbhaladni: a gerjesztett mozgások, a súrlódásmentes mozgások vagy a vonzási tartományok tanulmányozásával kívánunk-e foglalkozni.

A döntést követően lehetőségünk van a konkrét mozgás és az ábrázolási mód kiválasztására, például gerjesztett mozgás választása esetén a *20. ábrán* látható szöveges képernyőhöz jutunk. A felső menüsorból választható a szimulálható mozgások felsorolása, az alsóból az ábrázolási módok, illetve a paraméterek beállításának lehetősége.

Folytassuk a kaotikus mozgásokat szimuláló program bemutatását egy konkrét példán keresztül.

Gerjesztett mozgások

- A. Gerjesztett, csillapított harmonikus oszcillátor
- B. Gerjesztett, csillapított anharmonikus oszcillátor
- C. Gerjesztett, csillapított inga
- D. Gerjesztett, csillapított inga preferált körülfordulással
- E. Vízszintesen rezgetett inga
- F. Változó karhosszúságú ringlispiél
- G. Rezgetett végű rugón, rezgetésre merőlegesen mozgó test
- H. Egyik végén rezgetett, kettős rugón lévő test
- I. Gerjesztett, csillapított köbös potenciál

- 1. Valódi térben való mozgás
- 2. Kitérés-idő függvény
- 3. Fázistérben való mozgás + Valódi térben való mozgás
- 4. Fázistérben való mozgás
- 5. Fázistér stroboszkopikus metszete + Valódi tér
- 6. Fázistér stroboszkopikus metszete
- 7. Paraméter beállítás

Kilépés

Mehet

Segítség

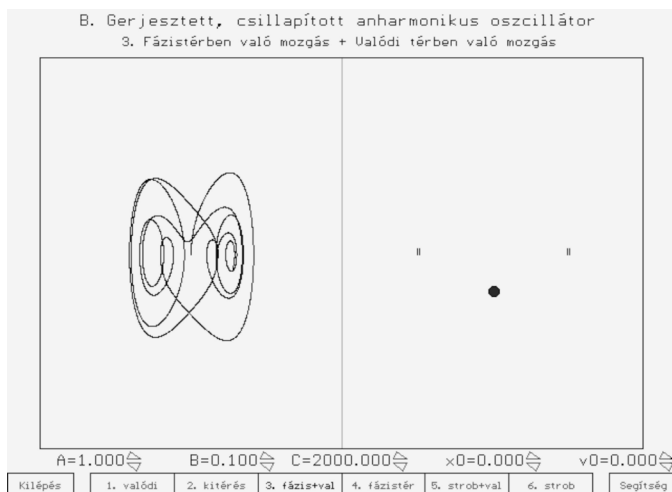
20. ábra. A program szöveges képernyője

Gerjesztett, csillapított anharmonikus oszcillátor (például centrifuga)

Megismerkedhetünk a centrifugát modellező gerjesztett, csillapított anharmonikus oszcillátor esetében a különböző ábrázolási módokkal, ezáltal módunk nyílik több szempontból, többféleképpen is tanulmányozni a minket érdeklő mozgást, például: valódi térben való mozgás, kitérés-idő függvény, fázistérben való mozgás (elmozdulás-sebesség tér) stb.

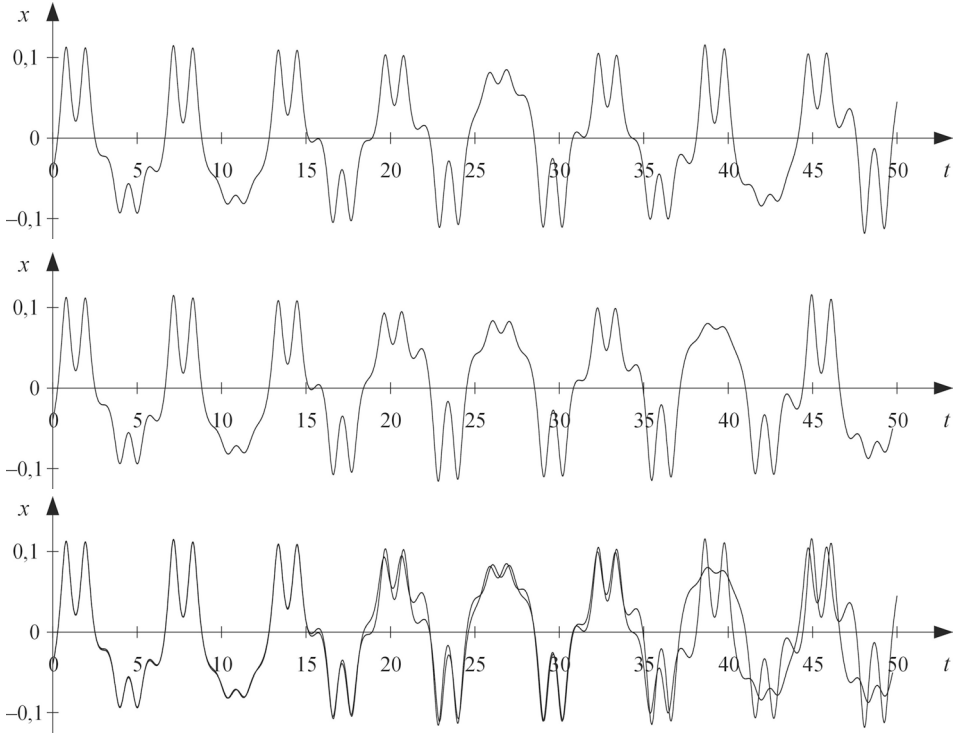
A szimuláció elindítása után egy grafikus képernyőhöz jutunk (21. ábra). Itt látható, milyen könnyen válthatunk a választható ábrázolási módok között, illetve a paraméterek és kezdőfeltételek beállítása is könnyen megvalósítható innen, diákbárát módon. A 21. ábrán egyszerre látható a centrifuga modelljének fázistérbeli és valódi térbeli mozgása.

A különböző ábrázolási módok szimultán bemutatási lehetősége nagyban segíti a megértést, és sokkal látványosabbá, követhetőbbé teszik a megismerendőket. A kezdőfeltételek és paraméterek módosítási lehetőségével együtt tág teret ad a tanulók felfedező kedvének, akik ezáltal aktív részeseivé válnak a kaotikus mozgások tanulmányozásának.



21. ábra. A program grafikus képernyője. Egyszerre követhető az elmozdulás-sebesség térben (fázistérben) és a valódi térben való mozgás. A középső kövér pötty a centrifuga tömegpontját jelöli, míg a két szélső pont a centrifuga tengelyének felfüggesztési pontjait; ezek mozgása mutatja a gerjesztés mértékét

Választhatjuk az ábrázolási módok közül a kitérés-idő függvényt is. Ekkor megfigyelhetjük a kaotikus mozgás egyik – az első részben megismert – tulajdonságát, a szabálytalanságot. Megkereshetünk két, egymáshoz nagyon közeli olyan kezdőfeltételt (például első esetben $x_0 = -0,041$, $v_0 = 0,083$ a 22. a) ábrán, másodszor $x_0 = -0,040$, $v_0 = 0,083$ a 22. b) ábrán), amikor jól követhető, hogy elég kevés lépés után ($n=50$) a két mozgás már nagyon eltávolodik egymástól. Így szembesülhetünk a kaosz másik jellemző tulajdonságával, az előrejelezhetetlenséggel, a kezdőfeltételekre való nagy érzékenységgel. Ha egymás fedésében elhelyezzük a két grafikont (22. c) ábra) – ezt már nem ennek a programnak a segítségével –, még nyilvánvalóbbá válik az amúgy is megfigyelhető távolodása a nagyon közeli helyről, azonos sebességgel indított mozgásoknak.

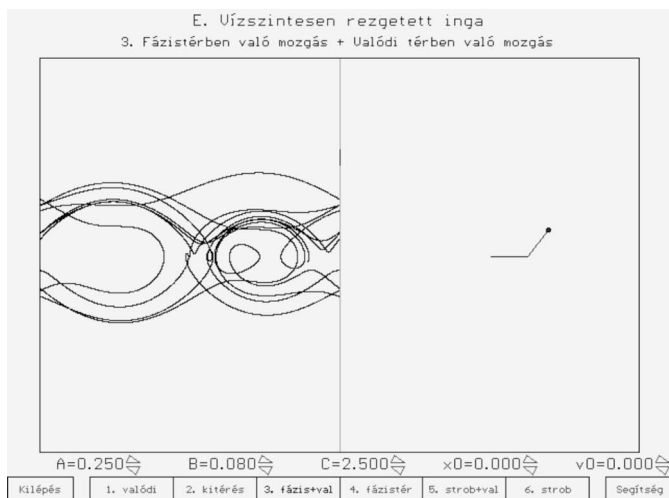


22. ábra. A centrifuga mozgásának kitérés-idő függvénye. A két nagyon közeli helyről indított mozgás (az a) ábrán $x_0 = -0,041$, $v_0 = 0$, a b) ábrán $x_0 = -0,040$, $v_0 = 0,083$) viszonylag hamar szétválak (c) ábra).

Rezgetett inga

Kövessünk végig egy pár választási lehetőséget a vízszintesen rezgetett inga esetében is. Ezt a mozgásformát részletesen bemutattuk a cikk első részében, így most a program nyújtotta lehetőségeket vázoljuk röviden. A 23. ábra képernyőjén egyszerre követhetjük a rezgetett inga elmozdulás-sebesség térben és a valódi térben való mozgását.

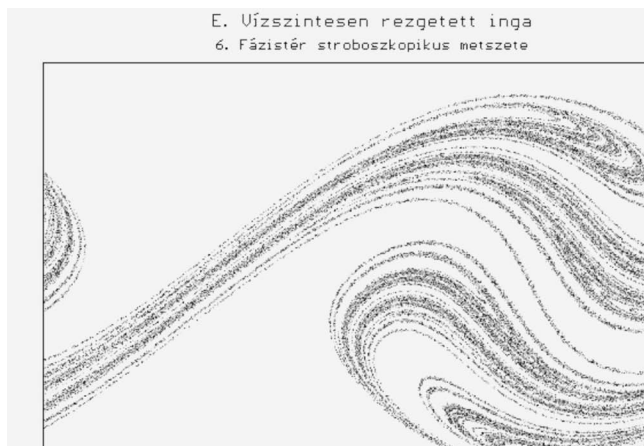
A rezgetett inga bemutatásánál a 4. ábrán látottakat viszontláthatjuk a 24. ábrán a szimulációs program segítségével. Ezáltal a tanulóknak alkalmuk van felfedezni a szabálytalanság, előrejelezhetetlenség mögött rejlő rendet, struktúrát: a különös attraktor szálak fraktálszerkezetét.



24. ábra. A rezgetett inga mozgásának képe a hely-sebesség ábrázolásban, szabályos időközönként vett mintákon (stroboszkopikus leképezés)

Fraktál vonzási tartományok

Ha további látványos fraktál-alakzatokkal akarjuk kényeztetni diákjainkat, ajánlhatjuk nekik, hogy válasszák a Fraktál vonzási tartományok menüpontot. Maradjunk a rezgetett inga példájánál: a sötét és világos vonzási tartományok az inga jobbra, illetve balra forgó két mozgó végállapotát jelölik (25. ábra). A vonzási tartományok határának bonyolult összegabalyodása, szálas fraktálszerkezete egyrészt szemet gyönyörködtető látvány, másrészt jól el lehet játszani a kezdőfeltételek és paraméterek választásával.



25. ábra. A rezgetett inga fraktál vonzási tartományai: a sötét és világos vonzási tartományok azt jelölik, hogy az inga jobbra vagy balra forog

A káoszelmélet tanításának szükségességéről

A káoszelmélet egyre inkább kultúránk részévé válik. Az utóbbi évtizedekben egyre gyakrabban találkozhatunk a káoszjelenségekkel úgy a tudományos élet berkeiben, mint a művészetben, vagy akár társalgási témaként. A *Természet Világában* 2002-ben indult egy sorozat *A káosz természete* címmel. A *Magyar Tudomány* különszámot szentelt a káoszkutatás új eredményeinek (2002/10. szám). Gleick *Káosz: egy új tudomány születése* című, 1987-ben írt sikerkönyvét, amely a káosztudomány kialakulását mutatja be, 1999-ben magyarul is kiadták. De nem kell elmennünk a tudományokig: Spielberg filmje, a *Jurassic Park* egyik főszereplője káoszkutató. Stoppard *Árkádia* című, 1993-ban írt darabjában – a Katona József Színház 1998-ban mutatta be – egy fontos szál épül a káosztudomány és a matematika köré, szakszerű ismeretekre alapozva, közérthetően.

Megvizsgáltuk a középiskolás diákoknál a káoszelmélet fogadtatását. Tananyagot fejlesztettünk ki, és kipróbáltuk két csoportban. Vizsgáltuk a középiskolás tanulók káoszszal kapcsolatos előképét, és a témának a mechanika tananyag keretében, valamint szak-körön való taníthatóságát (*Szatmári-Bajkó*, 2006).

Kutatásaink eredményeként arra a következtetésre jutottunk, hogy hasznos lenne, hogy a középiskolás diákok halljanak a kaotikus jelenségekről. A modern fizika olyan fejezetéből kaphatnának ízelítőt, amely könnyen megközelíthető, mert a természettudományok nagyon sok területén megtalálható a fizikától a biológián át a környezettudományokig, s mindez makroszkopikus skálán.

Miután felismertük, hogy a jelenleg tanított fizikai mozgásformák kivételek, arra a következtetésre jutottunk: nem tehetjük meg, hogy a szabályról, az általános mozgásformáról – amely ráadásul alkalmas arra, hogy a fizika újszerű vonásaira és egyben a mindennapi élettel való kapcsolatára is felhívja a figyelmet – nem ejtünk szót (*Gruiz és Tél*, 2005).

Úgy gondoljuk, a modern fizika oktatásának megújulásához is hozzájárulhatna a káoszfizika tanítása. Kísérleti tananyagunk kidolgozása megfelel a természettudományos nevelés és azon belül a fizikaoktatás megújulásának lehetőségét szem előtt tartó szempontrendszernek (*Radnóti*, 2005, 4.). Ezek közül kiemelném a következőket:

- a gyermeki előismeretek figyelembevételé;
- a diákok életének valóságos viszonyaihoz köthető kontextus;
- megjelennek környezeti problémák és történeti elemek;
- megfelelően választott kísérlet alapján történő tapasztalatszerzés.

Ugyanakkor szem előtt tartja annak fontosságát is, hogy a tananyag tartalma többféle-képpen feldolgozható, új kapcsolatokra nyitott legyen, ezáltal is növelve az oktatási informatika terjedésének esélyeit (*Kárpáti*, 2004).

Már nemcsak a természettudományok művelői foglalkoznak azzal, hogy ezeket a fogalmakat be kell vezetni a középiskolai oktatásba, hanem az *Új Pedagógia Szemle* is. Megerősíti bennünk a fentebb vázoltakat Csorba F. László (2000) felvetése is az *Új tudomány: A káosz* című cikkében. Három szempontot említ, ami szerinte indokolná, hogy a tanítási órákon is legyen szó a káoszról. Szempontjai egybecsengenek az általunk tapasztaltakkal: az esztétikai-érzelmi kötődés lehetősége, alkalom reflektálásra néhány – alapvető – filozófiai alapelve: determináció, jóslhatóság (előrejelezhetőség), történetiség, valamint a számítógép kreatív és tervezhető bekapcsolása a hagyományos tantárgyak oktatásába.

Tapasztalataink azt mutatják, hogy akár szakközépiskolás diákok számára is lebilincselő a káosz. A káosz képi világa és formai lehetőségei mágnesként vonzza a diákok tekintetét, hat esztétikai érzékükre, felébreszti kreativitásukat. Ezek a hétköznapi, mindenki számára érthető, megfogható folyamatok segítenek a természettudományos gondolkodás elmélyítésében.

Irodalom

Csorba F. László (2000): Új tudomány: A káosz. *Új Pedagógiai Szemle*, 9.

Diacu, F. – Holmes, Ph. (2003): *Égi találkozások. A káosz és a stabilitás eredete*. Akkord Kiadó, Budapest.

Domokos Gábor (2002): Püthagorász, Rényi és a lemmingek, avagy a káosz irracionálitása. 1–2. *Természet Világa*, szeptember, október.

Gruiz Márton – Tél Tamás (2005): Káoszról, kicsit bővebben. *Fizikai Szemle*, 6. 218–220.

Gáspár Vilmos (2002): Játszunk Káoszt! Káosz: determinisztikus rendszerek véletlenszerű viselkedése. *Természet Világa*, július.

Gleick, J. (1999): *Káosz, egy új tudomány születése*. Göncöl Kiadó, Budapest.

Hóbor Miklós – Gruiz Márton – Gálfi László – Tél Tamás (2001): *Kaotikus mozgások szimulációs program*. ELTE TTK Elméleti Fizika Tanszék.

Kárpáti Andrea (2004): Tanári szerepek az informatizált iskolában, *Iskolakultúra*, 9. 3–11.

Kecskés Lajos (2002): *Egy ölnyi végtelen*. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest.

Neufeld Zoltán (2003): Káosz és keveredés a légkörben és óceánban. *Természet Világa*, március.

Nikosz, F. (2003): *Káosz és nemlineáris dinamika a társadalomtudományokban*. Typotex Kiadó, Budapest.

Radnóti Katalin (2005): A fizikatanítás pedagógiájának kérdései a fizika évében. *Iskolakultúra*, 10. 3–20.

Stoppard, T.: *Árkádia*. www.mek.oszk.hu/002000/

Scheuring István (2002): Káosz az élőközösségekben. Nemlineáris jelenségek kompetitív rendszerekben és táplálékhálózatokban. *Természet Világa*, augusztus.

Szatmári-Bajkó Ildikó (2006): „Káoszt”? – Azt! – Káoszelmélet a középiskolában. *Fizikai Szemle*, 11. 376–380.

Tasnádi Péter (2003): Az informatikai eszközök alkalmazása a fizika tanításban. In Kárpáti Andrea – Főző Attila László – Tasnádi Péter (szerk.): *Informatikai eszközök a fizika oktatásában*. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest. 9–14.

Tél Tamás – Gruiz Márton (2002): *Kaotikus Dinamika*. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest.

Köszönetnyilvánítás

A szerző köszönettel tartozik Tél Tamásnak és Gruiz Mártonnak az ábrák elkészítésében nyújtott jelentős segítségért.

Szatmári-Bajkó Ildikó

Vecses, Petőfi Sándor Általános Iskola és Gimnázium – ELTE, Neveléstudományi Doktori Iskola

Grimm-mesék a pedagógiai folyamatban

A páratlan kulturális értéket képviselő Grimm-mesekincs alkalmazásának mértéke a német nyelv tanítási-tanulási folyamatában megítélésünk szerint messze elmarad a kívánatostól.

A jelen írással e negatív jelenség okainak feltárásához, az értékvesztéssel járó folyamat megállításához és visszafordításához kívánunk hozzájárulni. Az alábbiakban megkíséreljük bemutatni a Grimm-mese ellenes nézetek kialakulásának, fennmaradásának és terjedésének okait, körülményeit és elvégezzük a pozitív ellenvélemények felsorakoztatását.

Kitérünk a Grimm-mesékre vonatkozó kritikák szocializációs hatókörének kérdéseire, a pedagógiai célzatú felhasználás kialakulására és időbeli változásaira, majd egy hazai attitűdvizsgálat eredményeinek rövid bemutatására. Reményeink szerint hozzájárulunk a mesék megítélése körüli bizonytalanság csökkentéséhez és újabb kutatások való ösztönzéshez.